

K R E I P I M A S I S

į visus respublikos MTS žemės ūkio specialistus ir mechanizatorius

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 9-ji 1954 m. lapkričio mėn. 3 d., trečiadienis Kaina
metai № 88 (854) 15 kp

SPARTINKIME RUDENINĮ DIRVŲ ARIMĄ

Priešakinių rajono žemdirbių patyrimas rodo, kad tik suarus visas dirvas iš rudens, sudaromos sąlygos pavasario sėjai laiku ir aukštu agrotechnikos lygiu atlikti, padedamas tvirtas pagrindas sekančių metų geram derliui.

„Setekšnos“, Marytės Melnikaitės vardo, „Lukonių“, „Adomynės“ kolūkiuose žymi dalis dirvų iš rudens jau suartos. Sparčiai vykdomas rudeninis dirvų arimas „Juodpėnų“ kolūkyje, kuriame dirba Skapiškio MTS traktorininkai A. Balys ir A. Meškauskas. „Pirmūno“ kolūki aptarnaujančios Kupiškio MTS VIII traktorinės brigados mechanizatoriai L. Katilevičius ir B. Budrys, drauge paėmus, iš rudens jau suarė apie 150 ha kolūkinį dirvų.

Tačiau eilėje rajono kolūkių su rudeniniu dirvų suarimu neskubama. „Sakalo“, „Stalino keliu“, „Nemuno“ ir kituose kolūkiuose rudeniniam dirvų suarimui atlikti nepanaudojami arkliai, ir dirvos iš viso neiriamos. Delsiama su dirvų arimu ir „Neries“ kolūkyje. Tik IV ir I laukininkystės brigadose suarta vos po kelius hektarus. G. A. Alekno vadovaujamoje II laukininkystės brigadoje rudeninis dirvų arimas ne pradėtas, nors visi kiti lauko darbai jau užbaigti. G. V. Vosylius vadovaujamoje III brigadoje dėl išvyravusio eiliskumo darbų vykdyme ir organizacinių trūkumų pasikirstant darbo jėga ne tik kad nevykdomas rudeninis dirvų suarimas, bet 6 ha plote jau kuris laikas pusta nupiautas vasarojus. Kolūkiečiai vadovai kelis kartus pakartotinai prašė Kupiškio MTS paramos, tačiau MTS „Neries“ kolūkyje rudeniniam dirvų suarimui atlikti ne-

išskyrė nė vieno traktoriaus.

Ne pagal paskirtį panaudojami Skapiškio MTS traktoriai „Palangos“ kolūkyje. Pavyzdžiui, traktorininkas V. Jurevičius, vietoj to, kad arti dirvas, šiuo metu traktorių panaudoja visuomeninių grūdų pervežimui. Skapiškio MTS visai nepraktikuojamas dvipamaininis traktorių išnaudojimas, o traktorininkui P. Ramonenkai, dirbančiam „Pakupio“ kolūkyje, pritvirtinti net du traktoriai, iš kurių nė vienas pilnai neišnaudojamas. Pasitaiko ir tokių faktų, kada mechanizatoriai neįvertina jiems patikėto uždavinio svarbumo. Kaip tai, Kupiškio MTS mechanizatorius A. Šilas, aptarnaudamas „Mituvos“ kolūki, iki šiol neįvykdė vos 40 proc. metinio darbų plano. Jo galimas „Nati“ traktorius po kelias dienas ir savaites prastovi vien dėl to, kad minėtas traktorininkas girtuokliauja bei užsiiminėja kitais, su rudeniniu arimu nesusijusiais darbais.

Kolūkinio kaimo žemdirbiai, o ypač kolūkių vadovai ir žemės ūkio specialistai turi dėti visas pastangas kolūkinėms dirvoms suarti iš rudens. Rudeninio arimo darbų vilkinimą nekurie kolūkių vadovai aiškina dirvų šlapumu, tuo bandydami pateisinti savo nerangumą. Tuo tarpu kiekvienas laukininkystės darbuotojas, žemės ūkio specialistas žino, jog agrotechnika pilnutinai pateisina ir šlapios dirvos suarimą.

MTS, kolūkių, partinių komjaunimo organizacijų uždavinys—kovoti už dirvas ariamųjų mechanizatorių ir kolūkiečių veiksmingo socialistinio lenktyniavimo išvystymą, siekti, kad iš rudens būtų suartos visos pavasario sėjai skirtos dirvos.

Cukriniai runkeliai—valstybei

„Stalino keliu“ kolūkiečiai laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje Pr. Gintauto, atskirose dirvose išaugo gausus cukrinių runkelių derlius. Jis siekia vidutiniškai po 210 cent iš hektaro.

Šiemet cukriniai runkeliai nukasti 10 dienų anksčiau, negu pereiniais metais. Kasant cukrinius runkelius gerai dirbo D. Marcinkevi-

čiūtė, A. Noreikienė ir kitos kasėjos. Jos per dieną nukasdavo ir nuvalydavo 1–1,5 tonos cukrinių runkelių.

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos XXXVII metų garbei išsivystė lenktyniavimas už kuo greičiausią cukrinių runkelių valstybei pristatymo plano įvykdymą.

V. Liaudanskas

Per laikotarpį, praėjusį po TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimo, Kupiškio MTS žemės ūkio specialistai, mechanizatoriai ir MTS zonos kolūkiečiai pasiekė kai kuriuos laimėjimus vystant visuomeninę gyvulininkystę. Kupiškio MTS zonos kolūkiečiai viršijo 1954 metams skirtą valstybinį visų rūšių produktų, ypač gyvulių ir paukščių skaičiaus padidinimo planą.

Šimtui hektarų ariamos žemės, pievų ir ganyklų MTS zonos žemės ūkio artelėse yra po 18 galvijų, jų tarpe po 7 karves, o „Laisvės“ ir „Nemuno“ kolūkiuose—po 21 galviją, jų tarpe po 8 karves. Palyginti su praėjusiais metais karvių skaičius padidėjo 30 procentų.

Žymiai pakilo ir visuomeninių gyvulių produktyvumas.

Mes, žemės ūkio specialistai, dirbantieji Kupiškio MTS zonos kolūkiuose, skiriame daug dėmesio veislinei produktų gyvulių sudėčiai pagerinti. „Neries“ kolūkyje sudarytos veislinės galvijų ir avių fermos. Iš tų fermų veislinę prieauglį gauna ir kitos žemės ūkio artelės.

Pasiektų vystant visuomeninę gyvulininkystę laimėjimų ir jos produktyvumo pakėlimo dėka MTS zonos kolūkiečiai šiemet pirmą laiką įvykdė gyvulininkystės produktų pristatymo valstybei planą.

Brangūs draugai! Atėjo atsakingas MTS žemės ūkio specialistų ir mechanizatorių, gyvulininkystės darbuotojų darbo metas. Dabar reikia pavyzdingai pasiruošti kolūkiuose visuomeninių gyvulių žiemojimui, užtikrinti jo sėkmingą organizavimą. Nuo to priklauso tolesnis visuomeninių gyvulių skaičiaus padidinimas ir jų produktyvumo pakėlimas.

MTS žemės ūkio specialistai ir mechanizatoriai kartu su MTS zonos kolūkiečiais imasi priemonių tam, kad kolūkiečiai pasiruoštų gyvulių žiemojimui. 9 kolūkiuose paruoštas reikalingas kiekis stambųjų pašarų visuomeniniams gyvuliams, papildomai užauginamas silosas.

Šiais metais kolūkiuose pastatyta ir atiduota eksploatacijai 14 tipinių gyvulininkystės patalpų, tri-

jose fermose įrengtas galvijams automatinis girdymas.

Tačiau, svarstant kolūkių pasiruošimo gyvulių žiemojimui patikrinimo rezultatus, atskleista daug rimtų trūkumų. Mes nesimėme visų priemonių pašarų paruošimo planui įvykdyti. Dėl to atskiruose kolūkiuose nesuskauptas reikalingas kiekis stambųjų ir sultingųjų pašarų, neįvykdytas siloso gamybos planas. Neišnaudojami esami galimimai pašarų silosavimo planui įvykdyti ir viršyti kiekviename kolūkyje, ne visuose kolūkiuose sutvarkyta esamų pašarų apskaita ir apsauga. Kai kuriuose kolūkiuose nebaigtos statyti naujos, taip pat nepri-taikytos ir neatremontuotos esamos patalpos. Dar ne visuose gyvulininkystės patalpose sudėtos grindys. Eilėje fermų nėra būtino inventoriaus pašarams šėrimui paruošti. Blogai vykdomas daug darbo reikalaujančių procesų mechanizavimas gyvulininkystėje.

Mes, Kupiškio MTS žemės ūkio specialistai, mechanizatoriai ir darbuotojai, įsijungdami į socialistinį lenktyniavimą už pavyzdingą gyvulių žiemojimą, jų produktyvumo pakėlimą ir visų gyvulių bei paukščių išsaugojimą žiemos laikotarpiu, prisiimame šiuos įsipareigojimus.

Siekdami aprūpinti visuomeninius gyvulius pašarais, įsipareigojame įvykdyti siloso paruošimo planą kiekviename kolūkyje ir viršum plano užaugti kolūkiuose pusrėčio tūkstančio tonų siloso iš šakniavaisių lapų ir kitų daržininkystės atliekų, taip pat iš žolių atolo;

pilnutinai surinkti šiaudus bei pelus gyvulių pašarui, kad kiekvienam visuomeniniam galvijui kolūkiuose tektų po 24 centnerius stambųjų pašarų;

įvesti tikslią visų rūšių pašarų apskaitą, išskirti atsakingus asmenis ir perduoti pašarus jiems saugoti. Paruošti mėnesinius pašarų sunaudojimo planus ir organizuoti griežtą jų teisingo sunaudojimo kontrolę.

Sėkmingam gyvulių žiemojimui didelę reikšmę turi ne tik pakankamas kiekis pašarų, bet ir jų, ypač šiaudų, paruošimas šėrimui. Mes įsipareigojame iki to

laiko, kol gyvuliai bus pastatyti žiemojimui, imtis priemonių tam, kad visuose MTS zonos kolūkiuose būtų paruošti reikalingi įrengimai bei mašinos šiaudų kėlimui, savaiminiam šutinimui ir kalkinimui, taip pat ir tam, kad kitų rūšių pašarai būtų paruošiami šėrimui.

Iki gyvulių laikymo tvartuose pradžios baigsime statyti ir remontuoti gyvulininkystės patalpas, įrengsime lovis ir ēdžias, taip pat aprūpinsime kiekvieną fermą reikalingu inventoriu gyvuliams prižiūrėti. Sutvarkysime visus šulinius, kad gyvuliai be sutrikimų būtų aprūpinti vandeniu. Kraukui mes papildomai paruošime kolūkiuose 500 tonų durpių.

Prieš pastatant gyvulius ir paukščius žiemojimui, su veterinarijos darbuotojų pagalba atliksime veterinarinį-sanitarinį visų gyvulių patikrinimą, išdezinekuosime ir išbaltinsime patalpas.

Sustiprinsime darbo organizavimą gyvulininkystėje. Pasieksime, kad visuose kolūkiuose būtų teisingai prisilaikoma fermose dirbančių kolūkiečių materialinio skatinimo principo. Parinksime masinės kvalifikacijos gyvulininkystės darbuotojų kadrus ir sukomplektuosime jais fermas, ypatingą dėmesį paskirsime fermų vedėjų parinkimui. Jų žinioms pagilinti organizuosime kolūkių gyvulininkystės darbuotojų apmokymą zootechnikos kursuose.

Draugai! Mes raginame jus plačiai išvystyti mechanizatorių ir žemės ūkio specialistų tarpe lenktyniavimą už pavyzdingą pasiruošimą visuomeninių gyvulių žiemojimui ir jo organizavimą kolūkiuose. Užkirsime kelią nuostoliams visuomeninėje gyvulininkystėje ir jos produktyvumo sumažėjimui žiemos laikotarpiu!

Užtikrinti pavyzdingą pasiruošimą gyvulių žiemojimui ir jo sėkmingą organizavimą kiekviename kolūkyje—visų MTS specialistų, visų respublikos žemės ūkio darbuotojų kovinis uždavinys!

Kreipimasis apsvaistytas ir priimtas Kupiškio MTS žemės ūkio specialistų ir mechanizatorių pasitarime.

Lietuvos KP Centro Komitete

Lietuvos KP Centro Komitetas apsvaistė ir pritarė Kupiškio MTS žemės ūkio specialistų ir mechanizatorių Kreipimuisi, kuriame jie ragina visus respublikos MTS žemės ūkio specialistus ir mechanizatorius įsijungti į socialistinį lenktyniavimą už pavyzdingą pasiruošimą visuomeninių

gyvulių žiemojimui ir jo sėkmingą organizavimą kolūkiuose.

Lietuvos KP Centro Komitetas įpareigojo partijos rajonų komitetus, rajonų vykdomuosius komitetus ir MTS direktorius, organizavus platų socialistinį lenktyniavimą, pasiekti, kad visi žemės ūkio specialistai

ir mechanizatoriai įsijungtų į kovą už reikalingo pašarų kiekio sukaupimą, už tai, kad kuo greičiausiai būtų baigtos statyti ir remontuoti gyvulininkystės patalpos, kad kolūkiuose būtų užtikrintas sėkmingas gyvulių žiemojimas.

TARYBINĖ STATYBA

PREKYBA—Į NAUJŲ UŽDAVINIŲ LYGĮ

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė ėmėsi stambių priemonių šalies darbo žmonių gerovei toliau pakelti. Ryžtingai gerinant gyventojų aprūpinimą visomis liaudies vartojimo prekėmis, svarbią reikšmę įgauna visokeriopas prekių apyvartos vystymasis, valstybinės, kooperacinės ir kolūkinės prekybos organizavimo pagerinimas. Išskirti dideli uždaviniai reikalauja, kad vietiniai tarybiniai ir partiniai organai sustiprintų vadovavimą tarybinei prekybai.

Rajone nuveiktas nemažas darbas plečiant prekybos įmonių ir visuomeninio maitinimo įstaigų tinklą, gerinant jų veiklą. Siekiant priartinti prekybos įmones prie tarybinio vartotojo, rajone šiais metais atidarytos 6 parduotuvės, tame skaičiuje 3 kaimo vietovėse. Gerinant darbo žmonių aptarnavimą Kupiškio mieste, specializuotos 3 parduotuvės, kuriose gerinamas darbas, sudaromi geresni patogumai pirkėjams, geriau išstudijuojama jų paklausa.

Išvežiojamosios prekybos ir kolūkių bei kolūkiečių aptarnavimui pagerinti, įsteigta autoparduotuvė, kuri sistemingai, pagal nustatytą grafiką aplanko kolūkius, pristatydama kolūkiečiams reikalingiausių prekių. Nuo autoparduotuvės įsteigimo dienos buvo parduota kolūkiečiams įvairių prekių už 65 tūkstančius rublių. Pradėtas statyti naujas raimagas, kuriame bus 5–6 darbo vietos. Sekančiais metais bus pastatyta Kupiškio mieste 5 tonų pajėgumo per parą duonos kepykla, ko pasė-

koje susidarys galimybė pateikti gyventojams geresnės kokybės ir platesnio asortimento duonos – pyrago gaminių. Taipogi numatyta statyba žemmagio ir specializuotos žibalo parduotuvės. Kolūkinės prekybos pagerinimui šiemet kolūkinė turgavietė aptverta nauja tvora, įrengta mėsos kontrolės stotis.

Tačiau daugelio prekybos organizacijų ir įstaigų darbas toli gražu nepatenkina vartotojų reikalavimų. Dar iki šiol rajono kooperatyvų sąjunga nepilnai patenkina kolūkiečių, kaimo inteligentijos ir MTS darbininkų reikmes plataus vartojimo prekėmis, o kolūkių reikmes – gamybinės paskirties prekėmis. Silpnai vystoma kolūkinė prekyba. Kolūkiams reikalinga žibaliniai žibintai fermoms, įvairios statybinės medžiagos, tačiau jų nevisada galima gauti.

Vystyti kultūringą prekybą – parduotuvių darbuotojų pareiga. Parduotuvė turi būti švari, tvarkinga, bet tas ne visose kaimo bei miesto parduotuvėse įgyvendinta. Pav., Subačiaus vartotojų kooperatyvo parduotuvėje Nr. 6 (vedėjas Burokaitė Jura) pirkėja maloniai nuteikia parduotuvės sutvarkymas, gražiai išdėstytos prekės, pavyzdinga švara, mandagus ir greitas pirkėjų aptarnavimas. Tačiau visiškai kitas vaizdas matyti to paties kooperatyvo Palėvenės parduotuvėje (vedėjas Užsienytė Valė). Ši parduotuvė nevisada prisilaiko nustatyto darbo laiko, parduotuvėje didžiausia netvarka, nėra reikiamos švaros, prekės lentynose nesu-

tvarkytos, dažnai dėl vedėjos nerūpestingumo trūksta net pirmo pareikalavimo prekių, kaip druskos, žibalo, muilo ir t. t. Negeresnė padėtis ir Kupiškio MTS parduotuvėje (vedėja V. Kisliakova) bei Šimonių vartotojų kooperatyvo tinkle.

Bloga išpūdį susidaro lankytojai, atsilankę į Panevėžio artelės „Ariol“ užkandinę (vedėjas Damašauskienė). Užkandinės patalpos prirūkė, staliukai apdangstyti suplyšusiomis staltiesėmis, nešvaru, nėra mandagus aptarnavimo.

Vystant kolūkinę prekybą, itin svarbu organizuoti komiso prekybą žemės ūkio produktais. Ši prekyba yra labai naudinga kolūkiams bei kolūkiečiams, nes jiems nereikia patiems vežti produktų į turgų, eikvojant brangų laiką ir darbdienius. Tačiau faktai rodo, kad rajono kooperatyvų sąjunga blogai vykdo komiso prekybą vien todėl, kad miesto vykdomasis komitetas neišskiria tam reikalingų patalpų. Dar iki šio laiko nevisai išgyvendinti rajone ir prekybos darbuotojų tarpe tokie gėdingi faktai, kaip pirkėjų apsvėrimas, apskaičiavimas bei apmattavimas (pav., Skapiškio MTS parduotuvės Nr. 14 buvusi vedėja Šalkauskaitė iš pirkėjo už parduotą batų porą paėmė daugiau 16 rublių, negu jie faktiškai kainavo).

Rajono prekybos darbuotojų pareiga per trumpiausią laiką išgyvendinti esamus trūkumus, pakelti prekybą į naują, aukštesnę pakopą.

G. Žukovas

Rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas

Baigti ruošti patalpas gyvulių žiemojimui

Šiomis dienomis įvykusiame „Mūsų rytojauš“ kolūkyje visuotiniame žemės ūkio artelės narių susirinkime, be kitų klausimų, buvo svarstomas pasiruošimo visuomeninių gyvulių žiemojimui klausimas.

Pasisakiusieji kolūkio pirmininkas P. Notkus, arklių fermos vedėjas K. Šlapelis ir kiti aštriai kritikavo ėjusį kolūkio pirminko pareigas J. Jončį už tipinės arklidės statybos sužlugdymą, už gyvulininkystės pastatų nepatenkinamą paruošimą visuomeninių gyvulių žiemojimui.

Antrus metus statomos tipinės arklidės pastato statyba nutraukta neva dėl statybinių medžiagų trūkumo. Tai, žinoma, netiesa. Kolūkyje gausu stambių kolūkinei gamybai nepritaikomų apliestų medinių pastatų, kurių sienų rasta – puiki statybinė medžiaga.

Taip dėl J. Jončio apsi-

leidimo visuomeniniai arkliai turės žiemosi 15 mažų tvartelių, kurie dargi tam nepašaukti: trūksta lovių, edžių, saitų ir kito būtiniausio inventoriaus. Be to, laikymas gyvulių daugelyje tvartų apsunkina pašarų kontrolę, sudaromos palankios sąlygos pašarų grobstymams.

Negeriau kolūkyje ir su pasiruošimu raguočių žiemojimui. Penktos laukinin-

kystės brigados karvidėje (buv. B. Petrulio tvarte) dar neįsimežtas mėšlas, kurio čia yra dešimtys tonų. Analogiška padėtis ir Bukėnų kaime esančiose karvidėse.

Visiškai nepatenkinamą reikia laikyti statybinių darbų. P. Kedainio vadovaujama statybinių brigada ne tik kad nutraukė visuomeninių pastatų statybą, bet neatlieka ir senų gyvulininkystės pastatų remonto, nors žiema jau čia pat, ir ganyklinis laikotarpis baigiasi.

Iš pasisakymų paaiškėjo, kad kolūkyje nėra tvirtos gaunamos produkcijos apskaitos, griežtai nebaudžiami visuomeninio turto grobstytojai. Antroje laukininkystės brigadoje esančios paukščių fermos vištų lesintoja A. Petrulienė grobsto kiaušinius, parduoda juos Rygoje. Anksčiau A. Petrulienė buvo sugauta J. Motiejūno vagiant iš sandėlio visuomeninius žirnius, bet kolūkio valdyba, pirminko pareigas ėjęs J. Jončys išvadų iš to nepadarė.

Kolūkio vadovai turi padaryti atitinkamą išvadą iš susirinkime išstojusių kolūkiečių pasisakymų. Kolūkio pirmininkui P. Notkui, valdybai reikia skirti ypatingą dėmesį tinkamam pasiruošimui gyvulių žiemojimui.

L. Jurkevičius

Nuėmė cukrinius runkelius

Aukštas cukrinių runkelių derlius išaugo „Neries“ kolūkio dirvose. Kolūkio valdyba, cukrinių runkelių augintojai daug dėmesio skyrė savalaikiam jų nuėmimui. VI. Vosylius vadovaujamos III laukininkystės brigados žemdirbiai

pirmieji kolūkyje nuėmė cukrinius runkelius ir pristatė juos į paruoštą punktą. Sparčiu darbu pasižymėjo O. Palileikienė, J. Štamaliokienė, Čekienė ir kt. brigados nariai.

V. Kibas

Religijos kilmė

Mokslas seniai nustatė ir Lietuvos TSR Mokslų akademijos ir įrodė, kad visos idėjos ir vaizdiniai yra istorinio žmogaus išsivystymo produktas. Mokslas ištyrė ir nustatė, kad žmogus gyvena žemėje jau apie milijoną metų. Tuo tarpu pačių primityviausių formų religinės užuomazgos aptinkamos tik pas žmones, gyvenusius maždaug prieš 100 tūkstančių metų. Vadinasi, didžiausiąją savo istorinę dalį žmogus gyveno be jokios religijos. Tai buvo ikireliginiai laikai, kada žmogus neturėjo jokio supratimo apie dievus, apie dangų ir pragarą. Tie laikai tęsėsi apie devynias dešimtasias žmogaus amžiaus žemėje. Todėl rimtai kalbėti apie įgimtas religines idėjas ir apie religijos amžinumą yra naivu ir klaidinga. Dievai ir dvasios yra palyginti vėlus žmogaus vaizduotės padarinys, kada žmogus pradėjo vartoti kalbą ir jo samonė pajėgė sukurti atitrauktus vaizdus ir idėjas. Tad ne dievas „sutvėrė“ žmogų pagal savo paveikslą, bet žmogus

sukūrė dievus ir dvasias save įprastų vaizdinių formos.

Siandien yra įrodyta, kad pirmųjų religijų užuomazga gimė iš žmogaus baimės ir jo bejėgiškumo prieš galingą gamtos jėgų stichiją. Laukinis žmogus, visiškai priklausydamas nuo gamtinių aplinkos, nepajėgdamas suprasti didingų gamtos jėgų ir nemokėdamas jų pakreipti pagal savo norą, suteikė joms siaubingas, iškraipytas antgamtinės savybes; pradėjo jas suasmeninti, sudvasinti, ėmė joms nusilenkti ir jas garbinti. Gilioje senovėje laukiniškumo gadynės žmogus, turėdamas tik pačius paprasčiausius darbo įrankius, dažnai buvo bejėgis kovoje su plėšriaisiais žvėrimis, nuolatos kentėjo nuo audrų ir potvynių, perkūnijų ir vulkaninių išsiveržimų, šalčio, kaitrų ir alkio. Visi šie galingi ir nesuprantami gamtos reiškiniai apsisiausdavo žmogų baime ir nusiminimu. Žmogus, matydamas, kad daugelis gyvulių ir plėšriųjų žvėrių

yra už jį greitesni, stipresni ir akylesni ir turi geresnę klausą, pradėjo juos laikyti aukštesniais už save padarais, apdovanotais kokia tai nežemiška, antgamtinė jėga. Pradėjo juos garbinti, jiems nusilenkti. Gimė pirmoji religijos užuomazga gyvulių garbinimo arba totemizmo forma. Toliau, pirmą kartą žmogus pradėjo vaizduotis, kad ir kiti negyvosios gamtos padarai, kaip žaibai ir perkūnija, jūros ir upės, pagaliau vėjas, medžiai, ugnis, akmenys, kalnai ir t. t., gali matyti, kenkti arba padėti žmogui. Žmogus pradėjo ir juos garbinti, jiems pataikauti ir nusilenkti, prašyti jų pagalbos ir palankumo. Tuo būdu gimė ugnies, perkūno, upių, girių, kalnų ir kitų gamtos padargų garbinimo kultas, buvo sukurtos atitinkamos dievybės. Atsirado tikėjimas į antgamtinių jėgų iškišimą į žmogaus gyvenimą. Pradėta vaizduotis, kad vienos antgamtinės jėgos, lyg kokios nematomos dvasios, žmogui padeda, apsaugo jį nuo įvairių nelaimių, o kitos – kenkia ir teikia nuolatinius nemalonumus.

Ryšium su tuo pradėta vienas ar kitas dvasias paveikti, įgyti jų palankumą arba nukreipti jas nuo savęs ir artimųjų. Gimė ne tik jų garbinimo kultas, bet ir užkeikimo, užkerėjimo bandymai.

Vystantis visuomenei toliau, greta gyvulių ir gamtos jėgų kulto, jau barbarizmo gadynėje išsiplečia genties protėvių garbinimas. Atsiranda kolektyvios visos genties sielos sąvoka, vėliau pradedama išivaizduoti ir apie individualios sielos buvimą, kuri gali egzistuoti atskirai nuo kūno. Sielos sąvokos sukūrimui nemaža turėjo įtakos sapnų ir mirties reiškiniai. Naujų sąvokų ir vaizdinių atsiradimas religines pažiūras darė painesnes, apipindavo jas sudėtingesnėmis apeigų formomis. Tačiau dar barbarizmo gadynės pradžioje nebuvo nuolatinių kulto tarnų ir šventyklų. Šventyklos ir kulto tarnų, t. y. vaidilų, žynių ir kunigų, luomas atsirado tik aukštesnėje barbarizmo gadynės pakopoje, kada ėmė irti pirminė bendruomeninė santvarka, ir visuomenė pradėjo sklaidytis į klases.

Kartu su klasinės visuomenės atsiradimu gimė ne tik kunigų luomas, buvo pradėtos statyti šventyklos ir įvairių dievų namai, bet ir pati religija įgavo visiškai naują tikslą ir paskirtį. Ji turėjo įtvirtinti ir aptarnauti stiprėjančią išnaudotojų klasę, įamžinti išviešpataujančią vergovinę santvarką.

Pirmas visuomeninių jėgų atspindys įvairiose religijose pasireiškė karo vadų, kunigaikščių ir aplamai vadovaujančių viršūnių sudievinimu ir jų pomirtinių garbinimu. Tokių pavyzdžių pilna įvairių tautų senovės epe, jų religijose ir dar veikiančiose dabartiniu metu religinėse organizacijose. Pvz., senovės žydų epe, kuris sudaro vadinajamą senąją įstatymą arba bibliją, laikomą pagrindiniu krikščionybės šaltiniu, pasakojama, kaip senovės Izraelio karaliai artimai bendraudavę su dievu Jahove ir jo nurodymu leisdavę įvairius įstatymus ir dorovės normas. Istorinėse senovės valstybėse, kaip Egiptui

Kelkime savo bendrąjį išsilavinimą

Nepaliaujamo partijos ir vyriausybės rūpinimosi dėka, mūsų šalyje ne tik jaunimui, bet ir kiekvienam darbo žmogui yra sudarytos visos sąlygos mokytis, kelti savo bendrąjį ir politinį išsilavinimą. Tuo pasinaudodami, daugelis ir mūsų rajono dirbančiųjų, neatsitraukdami nuo gamybos, kelia savo bendrąjį išsilavinimą darbininkų ir valstiečių jaunimo mokyklose. Pavyzdžiui, Kupiškio darbininkų ir valstiečių jaunimo vidurinėje mokykloje mokosi nemaža dalis partinio ir tarybinio aktyvo, aplinkinių kolūkių nariai.

Tačiau tenka pripažinti, kad mokosi dar toli gražu ne visi žmoniai, įstaigų darbuotojai. Dalis iš jų nekelia savo bendrojo išsilavinimo dėl įstaigų vadovų kaltės, kurie nesudaro sąlygų mokytis neatsitraukiant nuo gamybos.

Siekiant, kad visi dirbantieji įgytų bendrąjį vidurinį išsilavinimą, yra įsteigta Respublikinė neakivaizdinio mokymo partiniam ir tarybiniam darbuotojams mokykla. Eilėje rajonų nuo šių mokslo metų pradėjo veikti šios mokyklos konsultaciniai punktai. Šioje mokykloje mokomasis planas sudarytas remiantis vidurinių mokyklų mokomuoju planu ir programomis. Neakivaizdinis

kams padėti mokykla organizuoja grupines ir individualines konsultacijas. Grupinėms konsultacijoms kiekvienoje V—VII klasėje skiriamas po 11 savaitinių valandų, o VIII—XI kl.—po 10 val. Taip pat skiriamas laikas ir individualinėms konsultacijoms. Neakivaizdininkų mokymuisi kontroliuoti nustatomos įskaitos žodžiu.

Toks mokymasis yra pilnai prieinamas kiekvienam partiniam ir tarybiniam darbuotojui. Respublikinės neakivaizdinio mokymo partinių-tarybinių darbuotojų vidurinės mokyklos konsultacinį punktą įsteigti Kupiškyje taip pat yra visos sąlygos. Dabartiniu metu jau eilė partinių ir tarybinių darbuotojų partijos rajono komiteto propagandos-agitacijos skyriui yra padavę pareiškimus mokytis neakivaizdiniu būdu. Tačiau jų skaičius per mažas, kad galima būtų atidaryti skyrių.

Partinių, komjaunimo, profsąjunginių organizacijų, įstaigų vadovų uždavinys yra giliai išaiškinti bendrojo išsilavinimo kėlimo reikšmę ir užtikrinti, kad asmenys, nebaigę vidurinės mokyklos, pareikštų norą mokytis Kupiškio konsultaciniame punkte.

Z. Rimša
LKP Kupiškio rajono komiteto propagandos-agitacijos skyriaus vedėjo pavaduotojas

Ruošiasi Spalio šventėms

„Mūsų rytojaus“ kolūkiečiai ruošiasi paminėti Didžiosios Spalio socialinės revoliucijos 37 metines. Papilni klubo-skaityklos vedėjos B. Visockienės iniciatyva švenčių išvakarėse kolūkiečiai saviveiklininkai parodys scenoje vieno veiksmo pjesę „Rustano žiburiai“. Butkūnų klubo-skaityklos vedėjos N. Balčiūnaitės vadovaujamas šokių būrelis repetuoja tarybinių tautų, lietuvių liaudies šokių, švenčių progą paruoš išsamų pasirodymą.

K. Skevėnas

te, Babilonijoje, Persijoje, Indijoje ir kitur, faraonai ir karaliai buvo laikomi dievų vietininkais ir stačiai dievais žemėje, kuriems buvo liaudies verčiama nužeminti lenktis ir juos garbinti. Pagaliau Romos katalikų dvasininkai ir pravoslavų popai, tame tarpe ir Lietuvos kunigai, dar prieš pat pirmąjį pasaulinį karą iš visų sakyklų skelbdavo, kad caro valdžia esanti amžina ir kad carai, įvairūs karaliai ir valdovai esą dievo statytiniai žemėje ir reikalinga esą už juos melstis ir prašyti dievo, kad jie išmintingai valdytų jiems dievo pavestas karalystes.

Progresyvus mokslas visada kovoja su religinėmis pažiūromis ir prietarais. Mokslas ir religija yra du priešiški, visiškai nesutinkami dalykai. Tą gerai nujausdamas, popiežius Povilas II jau viduriniais amžiais paskelbė tezę, kad „religija turi sunaikinti mokslą, nes mokslas yra religijos priešas“. Šia teze iki pat paskutinių laikų ištikimai vadovavosi ne tik

katalikų bažnyčia ir kunigai, bet ir visų kitų religijų dvasininkai. Kiekviena mokslo atidengta tiesa, realios buities pažinimo faktas įrodo religinių fantazijų beprasmiškumą. Tačiau mokslas yra religinių prietarų ir apamai įvairiausių religinių ir idealistinių pažiūrų tikras duobkasy. Nors religijos ilgai slopino, gniaužė ir persekiojo mokslą, tačiau mokslas prasiveržė pro visus religinius varžtus ir tapo nuosavybe vienos trečiosios žemės rutulio žmonių, sėkmingai statančių šviesius komunizmo rūmus.

Religiniai prietariai trukdo daliai mūsų žmonių tapti sąmoningais komunistinės visuomenės kūrėjais ir tempia juos atgal. Todėl kiekvieno tarybinio inteligento ir susipratusio tarybinio piliečio pareiga padėti draugams, dar ne visai atsikračiusiems religinių prietarų, skleidžiant jų tarpe patį progresyvią tarybinį mokslą ir nesugriaunamas marksistinės-lenininės teorijos tiesas.

MUMS RAŠO

Kai nėra kontrolės

Kasant visuomenines bulves, „Adomynės“ kolūkiečiai antroje laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje B. Augulio, pasitaikė grobstymo faktų. Taip, pavyzdžiui, kasėjos J. Lapienytė, P. Lašienė, M. Valeikienė ir B. Šukienė, kasdamos bulves, paslėpė apie toną nukastų bulvių, galvodamos vakarė jas parsigabenti į namus. Tik sąžiningos kolūkietės L. Smičiūtės dėka šios grobstytojos buvo demaskuotos.

Brigadoje žema darbo drausmė: javų kūlimas prasideda tik apie pietus, dėl ko mašinistai išdirbio normas įvykdo vos 30–40 procentų. Kolūkietės Genė ir Angelė Vasiliauskaitės nedalyvauja kolūkinėje gamyboje, o uždarbiauja pas A. Balaišį.

Kolūkiečių valdyba bei jos pirmininkas P. Gurbininkas turi imtis priemonių minėtiems trūkumams pašalinti, nesutaikomai kovoti prieš artelės įstatų pažeidėjus.

J. Vilčinskis

Agronomas ir kopūstai

Į rajoninę žemės ūkio parodą „Mūsų rytojaus“ žemės ūkio artelės nariai pristatė nemažą eksponatų, kurie parodė kolūkiečių pasiekimus laimėjimus keliant laukų derlingumą, vystant produktyviąją gyvulininkystę. Žiūrovų dėmesį patraukdavo brandūs rugių ir kviečių eksponatai, 700–850 gramų svorio bulvės, puikios kopūstų galvos ir kt.

Kopūstai, matomai, patraukė ir kolūkiečių agronomą O. Grigaravičiūtės dėmesį. Ji, kaip bebūtų keista, pasisavino 3 vežimus kopūstų, tame tarpe ir parodoje demonstruotus eksponatus.

Toks O. Grigaravičiūtės poelgis jai garbės nedaro.

V. Stelmokienė

MUSŲ MEDŽIAGOS

PĖDSAKAIS

„Pagerinti autotransporto vairuotojų kontrolę“

Taip pavadintas straipsnis tilpo „Stalino keliu“ 70 numerioje. Jame buvo rašoma, kad St. Kudriavcevas, neblaiviam stovyje vairuodamas automašiną, sužalojo pil. Sabulienę.

Gautas Lietuvos TSR VRM MV valstybinės autoinspekcijos viršininko drg. Žarkovo atsakymas, kuriame rašoma, kad Kupiškio rajono vartotojų kooperatyvų sąjungos valdybos pirmininkas Kudriavcevas už įvykdytą užvažiavimą ant pil. Sabulienės nubaustas 6 mėnesiams priverčiamiesiems darbams, išskaičiuojant iš atlyginimo 25 procentus.

Skaidvilės rajono meninės saviveiklos rateliai išvystė aktyvią veiklą. Čia organizuota 36 choro rateliai, 17 liaudies šokių ratelių, dramos ir kiti rateliai. Nuotraukoje: liaudies šokių ratelio repeticija Skaidvilės rajono Stalino vardo kolūkyje. V. Rupšlaukio nuotr.

(ELTA).

BET KOKIOMIS ORO SĄLYGOMIS ATLIKIME RUDENINĮ DIRVŲ ARIMĄ

Vienas iš svarbiausių arto dirva iki pavasario suderliaus padidinimo veiksmų yra savalaikis visų žemės ūkio darbų atlikimas.

Žemės ūkio gamyboje kiekviena suvėluota diena atneša nuostolius. Todėl visiškai teisingai yra sakoma: laiku padirbėsim—derlių dvigubą turėsime.

Žymia dalimi ateinančių metų žemės ūkio darbų sėkmę nulemia rudeninis arimas. Suarus dirvas iš rudens, sekančiais metais gaunamas gausesnis derlius, organizuočiau atliekami žemės ūkio darbai. Kolūkyje, kuriame kasmet dirvos suarimas iš rudens, kiekvieną pavasarį anksti pasėjamas vasarą, laiku įdirbamas pūdymas, nesuvėluojama šienapiūtė, laiku nuimami javai. Štai kodėl laukai iš rudens turi būti suariami kiekviename kolūkyje. Kartais tenka girdėti nusiskundimų, kad šiais metais tiek daug priėjo, jog rudeninis arimas pasidarė nebeįmanomas. Tai netiesa. Dirvas suarti galima ir lietingą rudenį. Ten, kur įmanoma, reikia dirbti traktoriais, o žemesnėse dirvose reikia panaudoti arklius. Lietingi metai mūsų respublikoje gana dažni. Todėl mes turime imtis priemonių, kad kiekvienais metais būtų užtikrintas rudeninis dirvų suarimas.

Agrotechnikos atžvilgiu šlapios dirvos arimas rudenį yra visiškai pateisinamas. Žiemos metu arimas išala, ir šaltis blogą arimą pataiso — supurena dirvą, kurios rudenį negalėjo supurenti plūgas.

Slėsniose dirvose reikia susirūpinti paviršinio vandens nuleidimu. Daugelyje kolūkių laukų yra iškasti melioraciniai kanalai, kuriuos vanduo nuleidžiamas. Tačiau šie kanalai vandens iš visų laukų nesurenka. Reikalingas taip vadinamas detalus nusausinimas. Būtinai išvalyti senus laukų griovius arba iškasti naujus. Nusausinimo darbus atliekant, reikia žiūrėti, kad vanduo rudenį neapsemtytų ne tik pašėlių, bet ir arimų. Jeigu vanduo susitelkia pašėliuose — javai išmirksta, jei arimuose — su-

puola, jeigu negali vystytis mikroorganizmai, ir dirvos derlingumas krinta.

Todėl šį rudenį, kartu su rudeniniu arimu, kolūkių laukuose turi būti vykdomi ir nusausinimo darbai. Šiam tikslui turi būti panaudojama MTS technika. Tose vietose, kur senieji grioviai labai trukdo mechanizacijai, vandens suregulavimas gali būti atliekamas lysviniu arimu. Šiaurų lysvių vagos pavaduoja griovius. Lysvinį arimą slėsnuose laukuose reikalinga atlikti tvarkingai—vienodo platumo lysvėmis. Dotnuvos bandymų stotyje pastaraisiais metais buvo pritaikytas traktorinio lysvinio arimo metodas. Pagal šį metodą ariant dirvas traktoriniais penkiavagiais plūgais reikalinga laikytis standartinio lysvių platumo, būtent, lauką arti 9 metrų platumo lysvėmis. Šis metodas buvo išbandytas slėsnuose, nedrenuotuose Dotnuvos apylinkėse laukuose. Pvz., šlapia 1950 metų rudenį pasėti žiemkenčiai kitais metais davė 20,5 cent iš ha rugių derlių.

Sąryšys su T. S. Malcevo žemės įdirbimo metodu įgyvendinimu, iškyla klausimas, ar negalima kai kurių dirvų nearti, o vietoj to atlikti paviršinį dirvos įdirbimą. Mūsų respublikos bandymų stotyje nustatyta, kad po bulvių ir runkelių, jeigu šie laukai nebuvo piktžolėti, pilnai galima apsieiti be arimo. Pavasarį bulvienos arba runkelių suarimas kultivatoriumi, ir pasėtas vasarą duoda ne kiek mažesnę derlių, kaip ir iš rudens suartoje dirvoje. Atrodo, kad be arimo galima apsieiti ir po gerai užaugusių ankštinių, pvz., po žirnių. Čia reikalinga paabrėžti, kad mūsų sąlygoms Malcevo paviršinio dirvos įdirbimo metodu galima taikyti tik nepiktžolėtose dirvose. Jeigu bulvių arba runkelių priežiūra buvo nepatenkinama ir jeigu prisiveisė piktžolės, tokias dirvas taip pat reikalinga suarti iš rudens.

Dac. P. Vasinauskas

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Kelias Vokietijos klausimui išspręsti

Atkurti Vokietijos vienybę taikiu ir demokratiniu pagrindu yra vienas labiausiai neatidėliotinų šiuolaikinių klausimų. Tautų interesai reikalauja, kad kiek galint greičiau būtų padarytas galas Vokietijos suskaldymui, kad būtų užkirstas kelias atgaivinti Vokietijos militarizma.

Tuo tarpu faktai rodo, kad Vakarų valstybės su JAV priešakyje Vokietijos klausimu prisilaiko Vakarų Vokietijoje militarizmo atkūrimo ir jos, kaip pagrindinės smogiamosios jėgos, įtraukimo į karines grupuotes pozicijos. Tai rodo, konkrečiai, praėjusios savaitės pabaigoje pasibaigusios Vakarų šalių atstovų derybos Paryžiuje. Derybų dalyviai susitarė atkurti Vakarų Vokietijoje armiją (pradžioje pusės milijono vyrų skaičiaus) ir įjungti ją atkuriamą hitlerinio tipo Vakarų Vokietijos karinę mašiną į Vakarų karinį bloką.

Kai dėl Tarybų Sąjungos pozicijos, tai ji kuo aiškiausiai buvo vėl išdėstyta spalio 23 d. notoje Vakarų valstybėms. Tarybų Sąjunga reikalauja nebeatidėlioti Vokietijos vienybės atkūrimo klausimo ir pareiškia, kad su to uždavinio sprendimu nesuderinami Vakarų Vokietijos perginklavimo planai. Tarybų Sąjunga pasiūlė Vakarų valstybėms sušaukti lapkričio mėnesį užsienio reikalų ministrų pasitarimą ir apsispręsti jame šiuos tris klausimus: Vokietijos vienybės atkūrimą taikiu bei demokratiniu pagrindu ir bendravokiškųjų laisvųjų rinkimų surengimą, okupacinės kariuomenės išvedimą iš Vokietijos teritorijos, bendraeuropinio pasitarimo sušaukimą kolektyvinio saugumo Europoje sistemai sudaryti.

Tarybinė nota sukėlė plačius atgarsius visame pasaulyje. Taikingosios tautos ją vertina kaip kelią tarptautiniam įtempimui toliau susilpninti, tvirtai taikai ir saugumui pasiekti.

Vakarų Vokietijoje netoli Bitburgo išlėkė į orą JAV karinių oro pajėgų požeminė benzino saugykla. Sprogimo išdavoje užmušti 32 žmonės ir sužeista 50. Jų daugumą sudaro vokiečių darbininkai — vietiniai gyventojai. Nuotraukoje: nuo sprogimo susidaręs dūmų stulpas.

Centralbildo nuotr.

Didžiojo Spalio garbei

Liaudies demokratijos šalių darbo žmonės ruošiasi sutikti Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 37-ąsias metines su tokiu pat džiaugsmu, kaip ir tarybinė liaudies. Spalio ugnyje gimė pirma pasaulyje Tarybų socialistinė valstybė, kuri vėliau, sutriuškiniusi sunkiame kare fašistines hitlerininkų gaujas, suteikė laisvę ir naujo gyvenimo laimę Lenkijos, Čekoslovakijos, Vengrijos, Bulgarijos, Rumunijos, Albanijos tautoms. Mums broliškos tautos mini lapkričio septintąją, kaip savo didžiausią šventę.

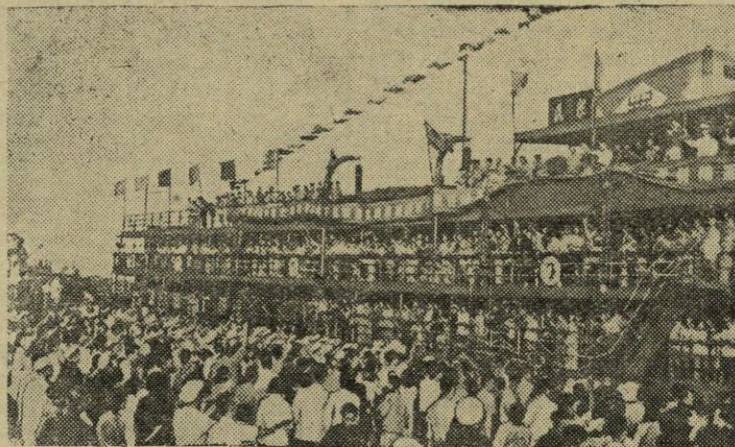
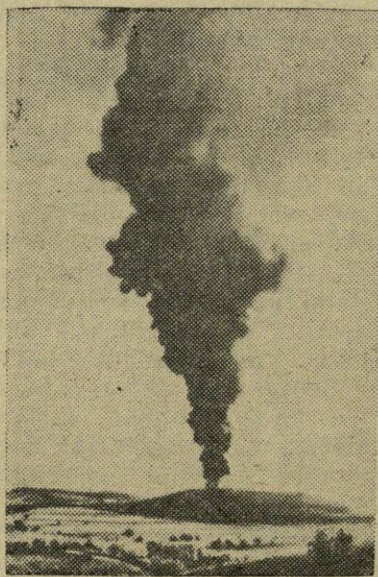
Šventės išvakarėse iš visų liaudies demokratijos valstybių ateina žinios apie naujus laimėjimus, tų šalių tautų pasiektus socialistinėje statyboje. Įmonėse, šachtose, statybose aptariami spalio lenktyniavimo rezultatai, kurie rodo darbo žmonių įkvėptą darbą ir verdančią energiją.

Kartu sudarbininkų klase gamybiniais laimėjimais pažymi pasirošimą šventei ir demokratijos stovyklos šalių valstietija. Kinijos laukuose, antai, dabar lenktyniama už kuo greičiausią rudens derliaus suvalymą.

Šventės išvakarėse daugelyje liaudies demokratijos šalių paskelbtaliaudies ūkio planų trečio ketvirčio įvykdymo rezultatai. Tie duomenys rodo tolesnį tų šalių ekonomikos ir kultūros pakilimą, darbo žmonių gerovės pakilimą. Pavyzdžiui, Bulgarijoje pramonės produkcija, palyginti su praėjusių metų trečiu ketvirčiu, padidėjo 9,3 procento. Gyventojams buvo parduota maisto ir pramonės prekių žymiai daugiau, negu ankstesniais mėnesiais.

Ruošiamosios Didžiajam Spaliui, broliškos tautos prisiekia dar labiau stiprinti draugystę su Tarybų Sąjunga, nes toji draugystė yra svarbiausia sąlyga taikai tautų tarpe sustiprinti.

V. Charkovas

KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Neseniai nuleistas į vandenį pirmas tėvyninės gamybos upinis keleivinis garlaivis „Minčžun“. Naujasis 1.500 tonų talpos laivas išvysto iki 28 km per val. greitį. Nuotraukoje: „Minčžun“ garlaivis išvyksta iš Šanchajaus į pirmąjį savo reisą Janczi upe. Foto agentūra SINC HUA.

Vatikano parašiutininkai

Jei dabar prireiktų atvažduoti, sakysime, atvirutėje angelą, tai, nenukryptant nuo istorinės tiesos, reiktų jį apvainikuoti amerikiniiais radijo siųstuvais, ampulėmis su nuodais, ryšuliais su sprogtamąja medžiaga bei automatiniais koteliais, kurie paspausti apakina pašneko. Ne mirtos šakelę šandien turi laikyti savo išlepintoje rankoje toks sparnuotas apgavikas, o naująsias užokeaninį automata arba, blogiausiu atveju, stambaus kalibro „kolta“.

Kodėl mes darome panašią išvadą? Visų pirma todėl, kad ji paremta faktais. Faktai pasidaro žinomi visuomenei, prasiskverbiami į spaudą iš įvairių Vatikano slaptų vietų. Jie stebina, nors ir negali duoti išsamaus vaizdo to niekšiško prieš laisvę mylinčią žmonių nukreipto samokslą, kurį mezga „šventasis sostas“. Popiežiaus agentai moka saugoti paslaptis. Neatsitiktinai todėl šventasis Domininkas, vienas iš pačių karingiausių katalikų ordinų — domininkų ordinų — patronas važduojamas su pirštu, prispaustu prie lūpų, o jo ordinio broliai turi teisę kalbėti vienas su kitu tik dvi valandas per parą valgymo metu.

Neseniai vokiečių žurnalo „Weltbiune“ puslapiuose buvo patalpintas Džuzepo Novaro straipsnis „Dangiškoji kariauna“. Jame yra nemažai smulkmenų apie tai, kaip dabartiniu metu veikia visuose kontinentuose Vatikano akys ir ausys — jo žvalgai. Straipsnio autorius tvirtina, kad aktyviausi iš jų — tai jėzuitai.

Jei mes prisiminsime, kad aštuoniasdešimt procentų visų piniginių pajamų Vatikanas gauna iš JAV, tai pasidarys aišku: lėšų sutanotiems ir nesutanotiems „automatininkams“ paruošti jo šventenybė turi pakankamai. Tie iš „automatininkų“, kuriems „pavedama kovoti“ prieš Tarybų Sąjungą ir liaudies demokratijos šalis, praeina

specialią muštruotę tarp „kollegium russikum“, arba, kaip ji vadina, „rusų koledžo“ sienų. Šiame siaubingame pastate, Karlo Alberti gatvėje Romoje, ruošiami (dar nuo 1929 metų) ištreniruotų gangsterių kadrai, įpareigoti atlikti kruviną praktiką slavų šalyse.

Prieš ketvirtį amžiaus nusižeminusius „koledžo“ auklėtinius retkarčiais dar galima buvo pamatyti su maldaknygėmis. Šandien juos, rašo žurnalas „chuko“, „svingo“, šuolių į vandenį, šliaužimo ir šaudymo pagal garsą, netaikant. Tai prasidėjo nuo to laiko, kai amerikinio dolerio šešėlis uždengė šventųjų atvaizdus.

Greitu laiku po to, kai Vatikano agentai ir ukrainiečių nacionalistai Lvove žvėriškai nužudė talentingą rašytoją-tribūną Jaroslava Galaną (tai įvyko prieš penkis metus), „rusų koledžo“ vadovas tūlas padre Veteris pasidalino Romos laikraštyje „Džornale della sera“ samprotavimus apie jo vadovaujamos įstaigos tikslus ir uždavinius.

Interviu su padre Veteriu buvo išspausdintas poreikšminga antrašte „Kollegium russikum“ drąsuliai moko šis kristi iš dangaus.

Šitai buvo pasakyta ne paprastai gražbilystei parodyti. Atidus skaitytojas galėjo išskaityti dievobaimingo šnipų trenerio grubias užuominas į tai, kad jis savo „koledže“ apmoko misijonierius „šulio su parašytu menu“ dėl šnipinėjimo TSRS.

Atrodytų, kas gali būti bendro tarp „dievo žodžio“ ir amerikinio parašyto? Pasirodo, bendro gana daug! Nauji užsienio spaudos liudijimai, Vatikano agentų nusikaltėliškos veiklos demaskavimo faktai dar kartą patvirtina: Vatikanas kartu su Amerikos reakcionieriais ruošia „angelus“, apginkluotus amerikinio špionažo ir diversijų technika.

Vladimiras Bieliajevas (Literaturnaja Gazieta“).

SPORTAS

Mokytojų varžybos

Neseniai Kupiškėje įvyko draugiškos stalo teniso varžybos tarp Anykščių rajono Svedasų ir Kupiškio Vlodo Rekašiaus vardo vidurinių mokyklų mokytojų.

Pirmame susitikime kovojo Merkevičius (Kupiškis) ir Matuliauskas. Svedasiškis Matuliauskas nugalėjo priešininką rezultatu 2:1.

Tolimesniuose susitikimuose Šimkevičius pralaimėjo Merkevičiui (1:2), Opulskis nugalėjo Matuliauską rezultatu 2:1 (21:6; 12:21; 21:15), Šimkevičius išlošė prieš Zinkevičių (2:0), Beleckas nugalėjo Merkevičių rezultatu 2:0 (21:10; 21:13), Zinkevičius rezultatu 2:0 pralaimėjo Matuliauskui.

Devintame susitikime susitiko Anykščių rajono čempionas Beleckas su Opulskiu. Po įtemptos kovos susitikimą rezultatu 2:0 (21:18; 21:17) laimėjo Beleckas.

Draugiškas varžybas rezultatu 6:3 laimėjo Svedasų vidurinės mokyklos mokytojai.

R. Vilnis

L. e. red. p. J. STANČIKAS

Kino maršrutų grafikas lapkričio mėn. pirmai pusei

Eil. nr.	Vietovės pavadinimas	Data	Kino filmo pav.
Kilnojamo kino Nr. 2 (kino mechanikas L. Vaitiekūnas)			
maršrutas			
1	Invalidų namai	4	"Kanių sala" ir žemės ūkio filmas
2	Septa	4	
3	Gaigaliai	5	
4	Pelyšiai	6	
5	Simonys	7	
6	Būtėnai	8	
7	Adomynė	9	
8	Bugailišiai	10	
9	Simonys	11	
10	Migonys	12	
11	Štarkonys	13	
12	Šalnakundžiai	14	
13	Puponys	15	

Kilnojamo kino Nr. 3 (kino mechanikas P. Galvanauskas)			
maršrutas			
1	Aukštupėnai	4	"Jaunasis Karuzo" ir žemės ūkio filmas
2	Vėžionys	5	
3	Žaideliai	6	
4	Gyvakarai	7	
5	Palėvenėlė	8	
6	Virbaliskiai	9	
7	Laukminiškiai	10	
8	Jutkonys	11	
9	Biliūnai	12	
10	Vėželiai	13	
11	Kuosėnai	14	
12	Pyragai	15	

Kilnojamo kino Nr. 4 (kino mechanikas P. Domža)			
maršrutas			
1	Slavinčiškis	4	"Pavojingas panašumas"
2	Skodinių m. kla	4	
3	Skodiniai	5	
4	Keginiai	6	
5	Skapiškio MTS	7	
6	Tatkonys	8	
7	Skapiškio st.	9	
8	Bajorai	10	
9	Vaduvos	11	
10	Vederišiai	12	
11	Juodpėnai	13	
12	Butkūnai	14	
13	Papiliai	15	

Kultūros skyrius